

Műsor négy és fél millió nézőnek

BESZÉLGETÉS GELLÉRT ENDRÉVEL

A televízió adásidejének tekintélyes részét képezik a külföldi és a felújított magyar filmek. A nézőket és a kritikusokat egyaránt foglalkoztatják e programok, ezért felkerestük Gellért Endrét, a Magyar Televízió filmfőosztályának vezetőjét, hogy beszéljünk vele a főosztály tevékenységéről. Első kérdésünk:

— *Hány filmet vásárolnak, mennyi műsoridőt vesznek igénybe évente a filmjeik?*

— Körülbelül ezer különböző műfajú és időtartamú filmet sugárzunk egy évben, de ahhoz, hogy tartalékunk is legyen, 1200-at kell vásárolnunk, nagyjából 55—60 ezer percnyit. Ez így roppant mennyiség, ám hadd tegyem hozzá: azon országok között, amelyeknek műsorát csak valamennyire is ismerem, nálunk a legkisebb a külföldi filmek aránya: 40 százalék. A magyar filmek, tévéjátékok teszik ki a fennmaradó 60 százalékot. Mintegy húsz ember foglalkozik a vásárlással, egy bizonyos piacra általában ugyanaz a két-két ember jár ki. Évenként négy-öt ezer filmet kell megnézniök. A helyszíni szemléken túl támaszkodunk a beérkező ajánlatokra, katalógusokra, újságkritikákra, és nem kis mértékben a Filmarchívumra.

— *Milyen szempontok vezetik az osztályt a filmek kiválasztásában?*

— Munkánkat elsősorban az a szempont irányítja, hogy a bemutatott filmek összességükben megfeleljenek kultúrpolitikánknak, hogy bizonyos műsorigényeknek eleget tegyünk. Vagyis: minden keddtől este sorozat, *Kisfilmek a nagyvilágból*, minden szombaton hatvanperces tévéfilm, többnyire krimi, vasárnap este mozijátékfilm, és legalább heti egy-két film a második műsorban. Ilyen mennyiségben nem lehet csupa remekművet adni, mégis arra törekszünk az említett szempontokon túl, hogy a film színvonalas, jó legyen. Persze tudjuk, sokszor mást-mást ítélnék jónak a nézők különböző rétegei. Egy azonban bizonyos: a film ára soha sem akadály! Meglehetősen nagy költségvetéssel rendelkezünk. Viszont a gyártó ország ragaszkodik hozzá, hogy a filmet először mozikban vetítsék, s csak néhány év múltán kapja meg a televízió.

— *Milyen szempontok szerint tűzik műsorra az egyes filmeket?*

— Messzemenően figyelembe vesszük a napszakot, amikor a film adásra kerül, azt, hogy akkor éppen milyen közönségréteg ül a képer-

nyő előtt. A tévének vannak rétegműsorai. még egyes filmek is oda sorolhatók, de a vasárnap esti játékfilmet négy és fél millió nézőnek sugározzuk, s így ekkor engedményeket kell tennünk a szórakoztatás érdekében. Persze nem mindig. Bizonyos esetekben mehezebb fajúlyú, értékesebb műveket adunk. Ilyen volt a szovjet *Anna Karenina*, és a Royal Shakespeare Company *Antonius és Cleopátra*-ja. Ezeknek a kezdeményezéseknek jó volt a visszhangja. Igazi nagy bukásunk mostanában csak egy volt. A *sárga tenger alattjáró*, amely színek nélkül nem érvényesült, s talán még ide sorolhatom a *Mortadellát* is.

— *Az Emma-sorozatot sem lehet éppen a sikerek közé sorolni. Azt például miért mutatták be?*

— Szerintem az *Emma*-n sokat rontott a magyar szinkron, noha valóban a film is alatta marad a BBC átlagos programjainak.

— *A Kuroszava-sorozat sikere után a tévénézők más nagy rendezők életműsorozatára vártak. Érdekes lenne egy „francia új hullám” sorozat is: Truffaut, Godard, Chabrol, Resnais filmjei.*

— Egy-egy filmjüket — ha nem is sorozatban — már sugároztuk. Chabrol műveit egyelőre nem adják el tévéforgalmazásra, mint ahogy a Bunuel-jogokat sem sikerült megszereznünk. Készül viszont három másik sorozatunk, nem kis nehézségek közepette. Lesz egy Jean Gabin-sorozat, amelyet a hazai